

SYMPATIKUS versus PARASYMPATIKUS - KDO S KOHO? NIKOLI!

Stejně jako nervové systémy nemohou existovat jeden bez druhého, nepoznáme dne bez noci a nebudeme mít deště bez mraků, ani tým nemůže být bez trenéra.

My ho máme! A je to ďábel, který ve dne trénuje a v noci píše hodnocení a příběhy. My ubozí rodiče tažení ve vleku basketbalových dějin každý týden (pro někoho příliš často) netrpělivě načítáme stránky OSK a hltáme každý řádek tohoto basketbalového kmeta hledající alespoň jeden trefný sarkasmus o čekání na Godota či motýlích sítkách v pozápasových fejetonech (pro někoho příliš krátkých). A že je o čem psát!

Dosavadní bilance následků jeho práce s našimi prepubertálními dívkami je následující:

Sympatické (rozuměj infarktové) situace- růžový oděvní doplněk, rozvazující se tkaničky, nevysvětlitelná fyzikální gravitační síla či nepřející 3D lajny a různými směry čopované přihrávky, jejichž častější výskyt či náhodná kumulace proměňuje trenéra v oddaného islámského věřícího, lítou saň či předškoláka, kterému máma nekoupila zmrzlinu.

Naštěstí existují i ty **para SYMPATICHTĚJŠÍ** (rozuměj zdraví prospěšné) situace, které z trenéra dělají v dnešní době slušně orientovaného a trénovaného člověka. Patří sem bezpochyby i přehled o nejmodernějších trendech, nejen v hudebních skupinách (duševní revitalizace), častý úsměv na tváři při pohledu na nezaměnitelnou čistou dívčí duši (zachování nadhledu a tolerance) a v neposlední řadě trénink hlasivek a kardiovaskulárního systému, respektive reakce „fight or flight“ 😊 (asertivita).

Z výše uvedeného je evidentní, že život ani trénování našich OSK děvčat není o tom kdo s koho, nýbrž o SPOLU A DOBŘE. V tomto ohledu jsou holky v těch nejlepších rukou a na dobré cestě.

DĚKUJEME, pane trenéře! 😊😊😊